

НАСЛЕДСТВОТО НА ГОЯ

Тласъкът, който Гоя дава на еволюцията на живописата се състои в легитимирането на собствените му визии за света и в позволяването на интерпретацията на обективните и субективните елементи, към чието познание се стреми това изкуство. Но отхвърлянето на всяко общо правило, на всеки диктат на традицията при него не е придружено от отхвърляне на общия език и комуникацията: тя е преустановена, не отказана. Посланието му е с индивидуален произход, но с обща цел. Този общ език - това са формите, които разпознава човешкото възприятие. Гоя вече не се преструва, че представя света, какъвто е, но неговата странна интерпретация на този свят, включваща дори най-лудите *Несходства*, се изразява чрез форми, разпознаваеми от всички. Той поставя под въпрос условностите на перспективата, правилата за конструиране на пространството, но не престава да практикува фигуративна живопис. Творчеството на Гоя носи зачатъка на множеството промени, които ще се случат във визуалните изкуства през следващите два века, ...

...

Причината образите на Гоя да ни докосват и днес, да чуваме в тях ехо, което обяснява скорошни събития, настъпили много след смъртта на художника, е, че той е опитал с всички сили да разбере поведението, отношението, жестовете на хората и да ги представи по възможно най-достоверния начин. Истината, към която се стреми Гоя не е тази на формите пред очите му, той не цели да възпроизведе точно предметите около него. Истината, която търси е тази на страстите, на любовта, на насилието, на войната, на лудостта; и за да достигне до нея е готов да скъса с това, което научава от преките данни на сетивата. В образите му откриваме не толкова фактологичен разказ за събитията в Испания по време на живота му, а по-скоро антропологични размисли. Като представя различни персонажи - разбойници, войници, канибали, луди, тълпи в транс, - той търси не цветистото, не смешното в обстоятелствата, а непознатите страни на човешкото съществуване.